09/05/2020

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του Καθηγητού Γεωργίου Ι. Μαντζαρίδη

/ Επικαιρότητα

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του Ομοτίμου Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Α.Π.Θ. Γεωργίου Ι. Μαντζαρίδη «Ορίζοντες Ελευθερίας» από τις εκδόσεις της Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου. Περιλαμβάνει δέκα αυτοτελή κείμενα που τα συνδέει η μόνιμη και γόνιμη εγρήγορση του συγγραφέα για την διερεύνηση των οριζόντων της ανθρώπινης ελευθερίας. Με τον μεστό και πυκνό λόγο του ο οξυδερκής συγγραφέας, μέσα από την προοπτική και το φως της Ορθόδοξης Θεολογίας, ακολουθώντας το ίχνη των Αγίων Πατέρων, διαπραγματεύεται παλαιά και πανανθρώπινα ζητήματα και εισάγει σ' αυτά με γλαφυρό τρόπο τον αναγνώστη, χειραγωγώντας τον στους δρόμους της θεολογικής ανθρωπολογίας με βάση τα κείμενα της Χριστιανικής Παράδοσης δύο χιλιετιών.

Κυριαχούν στο όλο πόνημα τα εξής δύο θέματα:

Η εν Χριστώ ελευθερία, που σημαίνει την απαλλαγή από τα πάθη της πεπτωκυίας φύσεως με την εκούσια υποταγή στο θέλημα του Θεού. Και η ανάσταση του Χριστού, που δίνει νόημα και περιεχόμενο στην ελευθερία.

Χάρη στην ανάσταση του Χριστού αποκτά η ευαγγελική διδασκαλία παγκόσμια και διαχρονική ισχύ, καλώντας την ανθρωπότητα σε εκούσια αποδοχή αυτού του μηνύματος από το οποίο αποκτά σωτήρια προοπτική, όλος ο βίος και η διαδρομή των ανθρώπων επί της γης.

Βέβαια τα θέματα δεν είναι καινούργια· έχουν τεθεί εδώ και αιώνες, και από την αρχαία ελληνική φιλοσοφία. Αλλά και κάθε λαός στο διάβα των αιώνων προσπαθεί να δώσει απαντήσεις στα μεγάλα αυτά προβλήματα, ανάλογα με τον δικό του πολιτισμό.

Δυστυχώς ο τρόπος που μεγαλώνουμε οι σύγχρονοι άνθρωποι, οι αξίες που παιδιόθεν ενστερνιζόμαστε συμβάλλουν ώστε να ψευτίζουν και να ευτελίζονται οι ζωές μας. Συγκεκριμένα σε μας, τους παραδοσιακά ορθόδοξους λαούς, θα έπρεπε η αναζήτηση της ελευθερίας να μην είναι τραγική και αδιέξοδη όπως σε άλλους λαούς με διαφορετικές προϋποθέσεις. Έτσι ο αλκοολισμός, οι εθιστικές ουσίες, οι δήθεν προοδευτικότητες, η ψευδαίσθηση δυνάμεως από την επίδειξη πλούτου και ανέσεων κ.λπ., ως αξιοθρήνητες και ατελέσφορες απόπειρες ελευθερίας, έπρεπε να μην υπήρχαν στις κοινωνίες μας.

Στο βιβλίο του ο κ. Μαντζαρίδης, χωρίς να χαρίζεται σε κανέναν, λέει τις μεγάλες αλήθειες με το όνομά τους. Όμως τονίζει σαφέστατα ότι, για να τις εγκολπωθεί κανείς, απαιτείται τιμιότητα, ευθύνη, σοβαρότητα, λεβεντιά και φιλότιμο. Αν γνωρίσουμε με ειλικρίνεια εαυτούς, θα αρχίσουμε να καταλαβαίνουμε και τα της Εκκλησίας. Ιδιαίτερα ενθαρρυντικά και αισιόδοξα πάνω στα προαναφερθέντα είναι τα όσα αναφέρονται στα κείμενα 3 και 8 που έχουν τους τίτλους «Αλήθεια και ελευθερία» και «Η αλήθεια της αναστάσεως» αντίστοιχα. Αξίζει, προς ενημέρωση και προσανατολισμό του αναγνώστη, να παραθέσουμε σχετικά αποσπάσματα:

«Πολλές είναι οι αλήθειες, όπως πολλά είναι και τα ψέματα. Η αυθεντική όμως αλήθεια είναι μία, το όντως όν (αυτό που πραγματικά υπάρχει)· όπως και το αυθεντικό ψέμα είναι ένα, ή ορθότερα κανένα, είναι το όντως μή όν (αυτό που

πραγματικά δεν υπάρχει)» (σ. 49).

«Η εμμονή στην αλήθεια είναι εμμονή στην ελευθερία· είναι εμμονή στην όντως ζωή, στο όντως Ον, στον Τριαδικό Θεό. Και η εμμονή αυτή δεν αποτελεί στατική αλλά δυναμική πραγματικότητα. Δεν είναι προσήλωση σε κάτι απόλυτα σωστό, αλλά πραγματική μετοχή και βίωσή του. Είναι η ατελεύτητη μετοχή και εξομοίωση προς το “αδέσποτον και αυτοκρατές”. Έτσι η σχετική και περιορισμένη αυτεξουσιότητα του ανθρώπου γίνεται μέσο και εφαλτήριο για την διάνοιξη και την είσοδό του στην απόλυτη ελευθερία του Δημιουργού του» (σελ. 69).

«Η ανάσταση του Χριστού έχει κεφαλαιώδη σπουδαιότητα για τον άνθρωπο. Ό,τι έκανε και ό,τι έπαθε ο Χριστός το έκανε και το έπαθε για τον άνθρωπο, εκπληρώνοντας την “υπέρ ημών οικονομίαν” και υποδεικνύοντας ταυτόχρονα τον δρόμο που οφείλει να βαδίσει στην ζωή του ο καθένας. Δεν θυσιάστηκε Εκείνος, για να παραμείνει ο άνθρωπος αδρανής και να δεχθεί παθητικά την σωτηρία, αλλά για να ακολουθήσει και αυτός την ίδια πορεία μιμούμενος το παράδειγμα και τηρώντας τις εντολές Του. Εκτός όμως από τον άνθρωπο και ολόκληρος ο κόσμος, που συμπάσχει με τον άνθρωπο, προσλαμβάνεται και ανακαινίζεται στην υπόσταση του Χριστού με την χάρη του Αγίου Πνεύματος.

»Η ανάσταση του Χριστού είναι η πεμπτουσία της αποκαλύψεως του Θεού στον άνθρωπο. Είναι η θεμελίωση της αναδημιουργίας του κόσμου, η βάση της Εκκλησίας και του κηρύγματός της. “Ει Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών”. Ο πλούσιος σε ελέη Θεός με την πολλή αγάπη του συνανέστησε τους ανθρώπους με τον Χριστό και τους ανύψωσε μαζί με αυτόν «εν τοίς επουρανίοις». Η ανάσταση του Χριστού, όπως και η ενανθρώπησή του, είναι έργο του Τριαδικού Θεού. «Ο Χριστός δέχεται ως άνθρωπος το Πνεύμα, επειδή γίνεται δεκτός ως άνθρωπος στην τέλεια κοινωνία της Τριάδος, με σκοπό όπως δι’ Αυτού και εμείς γίνουμε δεκτοί διά της χάριτος σ’ αυτή την κοινότητα». Ο Χριστός αναστήθηκε και αναλήφθηκε στους ουρανούς, αλλά παραμένει εν Αγίω Πνεύματι μαζί με τους πιστούς “πάσας τάς ημέρας έως της συντελείας του αιώνος”. Είναι ο Εμμανουήλ· ο Θεός που μένει πάντοτε μαζί μας» (σ.140-142).

Συνιστούμε ολόψυχα το ωριμάτατο αυτό έργο του γνωστού και σεβαστού μας διδασκάλου κ. Μαντζαρίδη, το οποίο αποπνέει ελπίδα και αίσθηση αληθινής εν Χριστώ ζωής και ελευθερίας.

Μαρία Θεολόγου-Καραδήμου,

Θεολόγος – Εκπαιδευτικός

Για να παραγγείλετε το βιβλίο πατήστε εδώ